

Подорож до далини

Григорій Хорошко

Хтось на час в далину, а хтось на вічно пішов.
Та свій прихисток духу під зорями знайшов.
Прийде день... Прийде ніч, до нас всіх... Поодинці.
Заберуть у стани, як товар на вітринці.

Прийде час... Лише б знати де і коли?
Нас застануть ті Фреї, чи небесні воли.
Щоб свій час в пустоту нам не витратити.
А у колі любові життя проводити.

Буде день... Буде ніч, що для всіх нас настануть.
Та від гніту... Від світу... Усіх нас сховають.
Під покровом одвічним, як робили до нас.
Всіх застане колись тиші ніжної час.

Хтось на вічно, а хтось лиш на мить від пітьми.
Приголубить життя — ми ж його є дітьми.